

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Sanctuario Lavretano Almæ Virginis Domo Relatio

Bartoli, Baldassare

Macerata, 1675

Cap. VI. Lauretanæ Virginis vberrimi gratiarum imbres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64934)

*Lauretanae Virginis uberrimi
gratiarum imbres.*

Cap. VI.

Innumera prope modum miracula, & beneficia recensentur insolita, quæ Deus Optimus Maximus, vt Beatam Virginem, eiusque Domum Lauretanam illustraret, suam ob intercessionem est operatus. Ex his igitur miraculis, & beneficijs hic aliqua sunt percurrenda, speciatim nonnulla à Turlellino, ac Serraglio recensita, quorum annales ad ampliora legi possunt.

Male habentes, cuiusvis generis ægretitudine præssi, medicaq; arte insanabiles, auxilio Deiparæ Lauretanæ inuocato, medelam protinus sunt assecuti. Ceci visum, elingues sermonem, steriles foeminæ redditæ foecundæ; è rupibus, turribusque præcipitati, iactati fluctibus, aquis submersi; Naues naufragio pereuntes; miro modo ab interitu vindicatæ sunt; paribulo suspensi, gladio confossi,

fossi, ferro iugulati, & execto guttore transuerberati, breui facti sunt incolumes. Satis, superque testantur votorum tabellæ, quibus in dies affluentibus, ita Templi parietes vndiquè repleti fuere; vt semel, atque iterum eos denudari, ac tabellas ad Cellaria deferri, afferuarique oportuit, quod iam olim factum est, nuperque hoc anno 1675. id insuper ne Templi maiestatem, ornatumque obscurarent.

Summos inter Antistetes primo Pius, Paulus, Iuliusque secundus aduersa valetudine afflicti, ac vita pænè destituti, ab interitu sunt reuocati, alijq; Romani Pontifices, Purpuratique quamplures, necnon Principes, ac Dynastiæ ferè innumeri morbo affecti, Virgine Lauretana intercedente, pristinae sunt restituti sanitati.

Christina Lotaringiæ Ducissa, Daniæ Regis filia, & Caroli V. Neptis, paralyti vehementer afflicta, vt sanitatem, veluti confidebat, recuperaret, anno salutis 1582. Lauretum Magno Comitatu se ferri voluit, & in Sanctam Domum gestatoria sella

E

per-

peruecta, precibus toto corde perfusis, protinus conualuit, suis Aulicis tam scœlici euentu obstupescens, remque mirandam attestantibus.

Fœminina Neapoli primaria, cui erat Vir cognomine Longus præclarus, & vna ex Consiliaris Regijs, omnibus capta membris, acerbissimis insuper discruciatâ doloribus, vitam trahebat miserrimam, operâ Medicorum ad vltimum damnata, exorat Virum, se deferri Lauretum, quò peruenta, & Sacram Domum ingressa, Generum suum itineris Comittem rogat, vt faciendum curat, missam celebrari, cuius initium est. *Repleatur os meum laude,* in qua Euangelium Paralitici, a Christo sancti, recitatur in feria sexta infra octauam Pentecostes. Vix hoc planè Genero mandauerat, ad Aram accedit Sacerdos ignotus, rem sacram facturus, vbi primum iste inchoauit ab illo ipso introitu *repleatur os meum laude,* ortus Longam ingenti admiratione percussit, ac stupore attonita, paulisper hæsit. &

dum

dum Sacerdos peruenit ad illa Euan-
gelij verba, ait *Paralitico tibi dico*
surge, mira res dictu, visuque Para-
litica Mulier repente Diuina quadam
vi, simul membra consolidari, simul
mentem insolita dulcedine perfundi
sentit. Extemplo igitur gratulabun-
da esurgit è sella, attonitis rei nouita-
te adstantibus, Deo, Deipareque
gratias egit.

Pueri duo nobiles monstruosè nati,
ob genua ad pectus conuersa, & cru-
ra turpiter flexa, super Aram san-
ctuarij positi, repente consolidati,
exultauerunt.

Sacerdos Illyricus vir antiqua sim-
plicitate, idemque Lauretanæ Virgi-
ni vnicè deditus, captus a Turcis,
cum ad deserendam Religionem
blanditijs, omnique artificio pollice-
rètur, nefarias voces, nec animo,
nec vocibus admittere perseuerabat.
Itaque importunis illis hortatoribus
aduersatus, vt eis eo magis egrè fa-
ceret, vltro Christi, itidentidem Ma-
riam inuocabat, stomachantibus illis,
sciscitantibusque cur illa nomina in-
uocaret, quia mihi hærent, inquit, in

præcordijs. Itaque Turcæ præcordia
 ipsa è pectore se extracturos minatur
 nisi ex templo Christum, & Mariam
 execraretur. Erratis ait, præcordia
 mihi auferre potestis, Christum, &
 Mariam non potestis. Illi tuum vero in-
 dignati, Sacerdotem ferro pariter in-
 uadunt. Dalmata vero Lauretanā in-
 clamans Virginem, vouet, si vita sup-
 petat primo tempore ad eam se iturū.
 Ea vox iratos eo magis accendit ho-
 minem igitur circumfistunt, & disci-
 so, apertoque pectore, intestina à sū-
 mo recisa extrahunt, eaque Semineci-
 iā iam, vt tradebant, casuro tradunt,
 simul per ludibrium increpantes. Abi-
 iam, prope, & præcordia, in qui-
 bus hæere vis Mariam Lauretanam,
 ad eam perfer, vti vouisti; Moribun-
 dus Sacerdos, Deo mortem morante,
 viresque suggerente, exta manu sua
 sumens, & gerens, ire pergit, multo-
 rum dierum itinere emenso, celeriter
 Lauretum venit, vbi quacunque con-
 cursus ad eum seu visendi studio, seu
 rem cognoscēdi incedit, & ille præci-
 puè Templi ministris apertum, va-
 cuumque pectus, & prætēta manu vi-
 scera

scera

scera ostentans, cuncta enarrat, omnibus stupore, ac admiratione attonitis. Ad ultimum gratijs Virgini enixè actis, & confessionis, Eucharistiæ. què Sacramentis munitus in Deiparæ conspectu vitam cum morte suaviter commutavit.

Iuuenis Sacerdos è Sabaudia forfice sutoria iugulatus, & inter rudera humatus, Virgine adiuuante Lauretana, quam semper habebat in Corde, quinto elapso die viuis exiuit.

Parmensis Princeps Ducis Ranucij filius, elinguis quadrimus, pro cuius salute vouerat Virgini Lauretanæ Genitor, Sacram in Domum ingressus sermonis vsum protinus recepit.

Ioannes Vacckarius Poloniæ Palatinus, cum pro Sigismundo tertio contra Suecos decertaret, tormenti globo ad quatuor fermè stadia, deiectus equo, irreparabili ab interitu viuis euasit, Lauretana implorata Virgine, quam ob tam insignè beneficium inuisit.

Petrus Argentorix Gallus in Gratianopoli Ciuitate, præclarus cui Vxor erat Antonia eiusdem.

Ciuitatis nobilissimis Parentibus or-
 ta, & forma Corporis satis egregia,
 sed Lamix nequitia à septem Demo-
 nibus tenebatur obsessa, anx è cupi-
 dus ab improborum spiritum potesta-
 te liberandi Coniugem, nil in Gallia,
 finitimisque Regionibus reliquit in-
 tentatum, irritis autem laboribus,
 in Italiam eam duxit, primoque
 prope Mediolanum in Diui Iulij
 Templum, cui, vt ferebatur, con-
 tra veneficia magna à Deo data erat
 facultas, præsentauit, moxque Muti-
 nam adiuit, & in Æde Sancti Gemi-
 niani pariter irrita vota, Romam
 petijt, vbi per mensem commora-
 tus, quotidie in Basilica Sanctorum
 Apostolorum ad Columnam Repara-
 toris simul cum Vxore genibus flexis
 Deum implorauit, gratiæ potiri ne-
 quiens, & spem salutis Coniugis
 nullam reliquam esse cogitans, in
 Patriam reuersurus erat, nisi à Ro-
 diano quodam Milite, in quem à
 Sacra Domo Lauretana redeuntem,
 forte inciderat, suaderetur, vt ad
 Virginem Deiparam Lauretanam in
 Piceno adduceret Vxorem, citato
 igitur

ig
 sp
 d
 li
 A
 tu
 e
 ri
 m
 p
 c
 V
 H
 a
 e
 n
 P
 S
 r
 S
 H
 T
 m
 A
 m
 re
 ci
 in

igitur itinere firma salutis concepta
 spe, ad Sanctam peruenit Ædem vbi
 decem vi hominum introducta mu-
 liere, Stephanus Fræcigena Canonicus
 Auximanus, Vir vitæ purioris, ac-
 tum temporis Sanctuarij Præfectus,
 exorcismos super ea cum legeret, ve-
 ritatem extorsit, & spiritus immundi
 magnis emissis clamoribus, singuli
 propria explicauerunt nomina, & vo-
 cabantur Surdus, Herot, Horribilis,
 Ventilot, Brichet, Arctus, & Serpens.
 Horum primus egressus est Surdus, &
 abiit extincto cereo, sicuti pollicitus
 erat in signum, alius Herot, qui si-
 mili signo dato exiit vociferans in
 Presbyterū, Maria eicit nos, & non tū
 Sequenti die præiis item ijsdem adiu-
 rationibus, extincta vna ex argenteis
 Sacri Cubiculi lampadibus, exiit
 Horribilis, horridis vocibus implens
 Templum, ac dicens Maria, Maria ni-
 mis læuis contra nos. Quartus autem
 Arctus, longiore præ cæteris facta,
 mora, exclamare cæpit, nimis po-
 tenses ò Maria, quæ nos inuitos eij-
 cis in loco isto, ob quæ adiuratus, &
 interrogatus à Presbytero qui nam

esset locus ille respondit, Cubicu-
 lum Virginis Dei Genetricis, cum
 que instaret Præbyter ad veritatem
 extorquendam, & sæpius dixisset,
 mentiris mendax, respondit non
 mentior quidem, sed veritatem
 fateor, Maria me veritatem in
 præsentia fateri cogit, spumansque
 præ cæteris, ac vociferans ostendebat
 in Cubiculo locum, in quo
 a sinistris Aræ stabat Virgo cum
 salutaretur ab Angelo, ac ille a
 dextris prope Angulum in extrema
 parte versus Crucem Ligneam
 transuerso. Demum proiectis tri-
 bus ingentibus carbonibus in si-
 gnum ante Præbyteri pedes, alte-
 roque carbone in quarta argentea
 lampada sacram ante Virginis sta-
 tuam extincto, clamoribus æthe-
 ra complens, abiit cum cæteris.
 Antonia vero ad instar Cadaue-
 ris relicta exanguis, & in Cubicu-
 li pavimento prostrata, post exi-
 guam temporis moram, sudore
 perfusa, surgens libera, impollu-
 tæ Virgini Matri Gratias humili-
 ter retulit, & cum Viro tota re-
 ple-

pleta gaudio in Patriam festinanter remansit. Hæc cum fierent, multitudo erat copiosa, & præter Præsbiteros Laureti degentes, multi Recinerensium Primates interfuere, quos inter à secretis Franciscus Angelica à supremo Magistratu missus, ut visu cuncta prospiceret, & sincera referret.

Cum in Agrippina Colonia contra Archiepiscopum de Trullis vigerent dissidia, & Archiepiscopus Ernestus ad illius bona irruenda iter haberet, iste ab Aduersarijs fuit adortus, scopulisque emissis, Baro de Kinsech, quem Comitem habebat, necatur, & Marchio de Baden Ducis Bauariæ sobrinus sauciatur, bracchioque redditur mancus, ac mortis discrimen Deipara adiuuante Lauretana effugisse dum cogitat, ad sanctam eius Aedem proficiscendi vouet, quod & fecit Aulicorum Comitatu, quo pat erat, ubi ante nostri Reparatoris Natiuitatem pia dulcedine, & pietate cum peruenisset, Sacræ Deiparæ Imagini aureum Or-

biculum gemmis decoratum dono dedit; spectabatur in eo Sancti Georgij effigies ptopis, & smaragdus conuicta, formoso cum adamante in equi capite, a tergo duos inter senes aspiciebatur Susanna; intus vero egregiè formatus ipse Princeps ante Virginum Virginem prostratus, quæ precibus inuocata, per somnum candida Veste præfulgens in Vrbi caupona, in quâ Marchio diuersabatur, noctu apparuit ei, & brachium inuolidum attingens, consolidauit, is experrectus, lætitiâq; perfusus suos accersuit Cubicularios, & famulos, qui præ gaudio illacrymantes, se inuicem complectuntur, & admirantur. Ut primum dies illuxit Marchio ad referendas Beatissimæ Virgini gratias se contulit, quibus religiosissime actis, Præsidem adiuit, cui cuncta in præsentia, & Agnato Bauarico per Nuncium sedulo exposuit, summa inde celeritate profectus Romam, Pontifici Maximo Gregorio XIII. quod factum, quod mirabile recensuit, ad hæc non tam primo Patriam, quam Sacrosanctam Aedem Lauretanam re-
petere

p
L
r
la
fa
n
C
d
E
it
n
c
d
b
a
a
L
m
ne
cr
(
e
gr
ua
br
fic
ca

petere sibi consuluit. Et Bavaricus Dux in tanti admirationem prodigij raptus, magni ponderis argenti tabulam, aliaq; pretiosa munera misit pro sacelli servitio; in sequenti autem anno 1585. ignotus Lauretum venit, & Collegio Societatis Iesu triduo confidit, ad Paternam sedem regredi coactus, lacrymis affluentibus Deiparam implorat, & sanctæ Domui pecunia numeratam reliquit. Ac iudem Iacoba Cliviæ Ducissa, eiusdem Bandedensis Marchionis germana soror, ob brachium sanatum fratris, torquem auream cum globo pendulo pyropis, adamantibusq; ornatam, & insignem Lauretanæ Virgini dono misit.

Cum exitialis, & dicitur Epidimiæ morbus magis, atq; magis in Recinetenses sequebatur, fuis ex publico decreto Virgini Lauretanæ precibus (mirabili dictu) repente tetra pestis evanuit, tanto beneficio adstricti, qui gratiam acceperunt, publico, & privato ære Coronam solido ex auro fabricatam, cum pretiosis lapillis artificioso ordine dispositis, in Deiparæ capite posuere.

Equestris miles vna cum Equo raptus à Velini fluminis impetu in Umbria, præceps ruit è sublimi scopulo, cuius altitudo centum fere Vlnas superat, sed Lauretanæ protectione Virginis incolumis rediditur.

Vaiuòda Transiluanix ab Abrahamo Regis Turcarum Pretore (quem ipsi Bassaham appellant) prælio victus, captusque Victoris irati iussu ex altissima rupe agendus erat præceps. Cæterum ille, Beatissima Virgine inuocata Lauretana, supplicium euasit, dum forte sermonem ita habuit de Religione cum Bassà, vt adeo efferatum eius animum. Inua ope mitigauit, & Barbarus odio in amorem verso, ipsum cum alijs Transiluanis captiuis protinus dimisit gratis. Laureti extat hodie tabula ingens egregiè picta, auroque exornata, vbi tota res coloribus, & litteris expressa sub oculis omnium visitur.

Vtina Vrbs in Foro Iulij nobilis, anno 1555. dum immanis lues, Venetiarum siccibus inuasit, in Carnorum

Agrum

Agrum serpens, homines tam dirè
 grassari cæperat, vt facile omnibus ex-
 ploratum esset, illud horrendum esse
 Diuinæ Vindictæ genus, quo Deus in-
 fensus immania hominû flagitia per-
 sequi decreuerat, publico inuito Con-
 cilio, votoque suscepto, Lauretanam
 Virginem inuocat, & eius fidei, tute-
 læq; se comittit, nec irritæ præcatio-
 nes, nam biennio quo grassata erat
 lues, cunctis circa oppidis morbo ex-
 haustus sola Vtina, Virgine interce-
 dente Lauretana, cõmunis mali perse-
 uerant immunis. Ea igitur solèni sup-
 plicatione Lauretã venit. Trecenti erãt
 Viri nobiles, quibus pulcherrima
 Christi Crucifixi effigies præfereba-
 tur, omnes linteati, omnes iisdem
 insignibus spectati cum donis non-
 dum publicis quam priuatis, ad Ædē
 Lauretanam procedebãt; Limen igres-
 si, ad genua procumbunt, humum
 deosculantur, & lacrymãtes Deo Dei-
 paræq; grates agere ceperunt. *Bene-
 dictus es Domine, qui facis mirabilia,
 magna solus, & seruos tuos tua pie-
 tate seruasti.* Ad vltimum San-
 ctissimam in Cellam intrant, &
 Dei.

Deipara Virgine enixè conſalutata,
apud eam munera deponunt in his
votiuâ Tabula erat egregia picta
cum titulo .

*Glorioſiſſimæ Virgini Lauretanæ
ſeruata in peſtilentia Vtinenſem
Ciuitatem, & Agrum, Sacraſſimæ
Crucifixi Societas poſuit, dicantq;
Anno ſalutis 1556.*

Quidam Iuuenis turpibus carnis
implicatus voluptatibus, mulierum
amore flagrabat, qua nec preces, nec
præſtatio, nec vi, dolo ve cum potiri
ceret, vltima experiri ſtatuit. Igitur
Dæmonem magicè rogitat, vt ſe vo
ti compotem faciat, & ad omnia de
ſcendere ſe paratum promittit, ſi eo
quod expeteret, fruereſetur. Diabolus
ergo iuſſu à Chriſto defecit, totumq;
ſe illi dedit, omnia iurat, & Chiro
grapho ſuam fidem obſtringit. Cæte
rum, vt potitus fuit quod cupierat,
cœleſti luce ſibi exorta, magnitudi
nem ſui ſcleris perpendit, & ad ve
nię ſpem erectus, animum anxium pe
nitentię ſubiit, & Deum, Deiq; Parentem
implorare cæpit. Inter hæc re
miniſcitur Virginem Lauretanam, &

eius

LAVRETANI. III

eius Ædis Sacerdotes amplissima facinorum expiandorum authoritate esse præditos . Protinus Lauretum petit haud dubius quin inibi esset tantis malis remedium inuenturus . Ille ut venit, Sacerdotem nactus est idoneum, qui re omni exposita, consulit Æque sibi spes sit reliqua salutis . Ille primò sceleris atrocitate exterritus, paulisper hæsit, deinde ita Iuveni spem salutis ostendit, si precibus, ieiunijs, voluntariaque corporis vexatione penitus insistat, cum ipse nil poenarum omnino recuset, promittit Sacerdos, imposita si fecisset, se faciles in confessione aures ei daturum, ac tantum piaculum, Deo propitio, utique expiaturum . Hominem monet, ut per triduum pane, & aqua contentus, cilicio, flagrisque corpus permittat, ac Leiparam implorans, per eam à Deo veniam exposcat, se eodem triduo rem Diuinam pro ipsius incolumitate facturum . Iam utrinque extitit fides, ac triduo exacto, Sacerdos probè duxit, ante absolutionem, Chi-rographum à Dæmonem exorqueri

ac

nè quid omnino iuris in illi haberet, hominem proinde à se dimittit monitum, vt Augustissimum sacellum ingressus precibus, lacrimisque Deiparam obsecraret, eatenus fatigaret dum à Diabolo chiographum acciperet, illæ suæ salutis, securitatisque auidus, spe haud dubia id impetrare posse obtemperavit. Prostrato ergo ante Virginem Deiparam, lacrymans obnixè eam precatur, vt recepto illo nefario chiographo, salutis, incolumitatisque suæ consulere velit, & dum ex animo iterabat illos versiculos. *Monstra te esse Matrem, Sumat per te preces, Qui pro Nobis natus, Tulit esse tuus*, ingenti miraculo, Chiographum suas in manus delapsum conspicit. Itaque gaudio peresus, immixtis lacrimis, grates Dei Parenti enixius agit; Inde sacello egressus, lætitia exultans ad Sacerdorem accurrit, receptum Virginis beneficio, scriptum ostendit.

Curcuc vnus ex Turcarum Primariis (quos Vulgus Bassaham vocant) ob Vomica[m] circa præcordia hærentem ad extrema vitæ addu-

ctus,

eret, et mo-
 u n. De
 garet
 acci
 isque
 trare
 ergo
 mans
 epto
 i, in
 it, &
 ficu
 unat
 stus
 culo
 dela
 per
 Dei
 ello
 cer
 inis
 Pri-
 vo-
 dia
 du-

etus, à quodam suo mancipio Chri-
 stiano suasus, vt Deiparæ Laureta-
 næ opem impleret, Consulenti pa-
 ret, signisque non nullis supra fron-
 tem, pectusque cum dextera factis,
 sic ait. Mors meis oculis adest nulla
 mihi spes salutis superest, nisi tua
 pietas ò Maria Lauretana, te de-
 precor, vt tuam super me manum
 ostendas, & dum pro Heri sanita-
 te deprecabatur famulus; tumor il-
 lius frangitur, & per os è pectore
 copiosa erumpente sanie, intra bi-
 duum incolumis redditur, ipse vero
 mira affectus læticia, mancipium li-
 bertate donauit, & cum litteris de-
 pristina recuperata salute Lauretum
 misit, additis muneribus Deiparæ
 Virgini offerendis, inter quæ mire
 magnitudinis cereû, argenteas lamine
 & more Turcarum mantile pulcherr-
 mum serico, auroq; contextum, & au-
 ratum Arcum cum telis, & pharetra.

Ita, & alia plurima miracula, &
 beneficia, Lauretana Virgine interce-
 dente, in dies operatus est, eoq; magis
 operatur Omnipotens, quæ hic recen-
 sere, longum, & arduum esset.

De